

Ditte Gottlieb Bredahls 1. maj-tale

Taler

Ditte Gottlieb Bredahl
HK Kommunal Hovedstaden

Dato

1. maj 2023

Sted

Fælledparken, København

Kære venner. Kære kammerater. Kære borgere i dette fantastiske lille land.

Vi kan noget sammen, når det virkelig gælder!

Vi er enige om rigtig mange ting - og den enighed har vi og vores forfædre brugt til at bygge et af verdens bedste og mest demokratiske velfærdssamfund. Det er ikke perfekt. Men sammenlignet med stort set alle andre lande i Europa og i verden er der rigtig meget, der lykkes i Danmark.

Selv om de lavest lønnede ude i Europa kun tjener en brøkdel af det, som de lavestlønnede i Danmark tjener.... så er uligheden i Danmark stadig alt for stor.

Ikke desto mindre har danske lønmodtagerne og fagbevægelsen over mange år kæmpet sig til en helt central plads i udviklingen og vedligeholdelsen af vores velfærdssamfund og vores løn- og arbejdsvilkår. Det har gjort en forskel. Vi har gjort en forskel SAMMEN. Og det skal vi fejre i dag.

Samtidig skal vi huske, at faglige landvindinger kun er til låns. De kan hurtigt forsvinde mellem hænderne på os, hvis vi ikke holder fast, og hvis vi ikke udvikler os. Vi skal blive bedre til at vise alle danske lønmodtagere, at et medlemskab af en overenskomstbærende fagforening er en personlig aktie i den gode samfundsmodel, som mange holder af - på tværs af partifarver.

Vi kalder det Den Danske Model – og den skal vi være stolte af.

I Frankrig og en del andre lande er der voldsomme demonstrationer og ball og brand i gaderne, fordi regeringen er blevet uvenner med sin egen befolkning og de borgere, der går på arbejde og skaber alle de fælles værdier.

I Danmark har det private arbejdsmarked netop afsluttet historisk vanskelige overenskomstforhandlinger – for milliarder af kroner - om løn og arbejdsvilkår - på en fredelig måde – ....uden at den danske regering har bidraget med andet end en dum og forkert beslutning om at afskaffe store bededag hen over hovedet på både virksomheder og lønmodtagere.

-

Hvis vi – lønmodtagerne og fagbevægelsen - skal blive ved med at spille en hovedrolle i at udvikle verdens bedste samfund, skal vi blive bedre til at lytte til forandringens vinde, der lige nu blæser over det meste af verden - anført af de unge – ikke kun i Danmark, men også i resten af Europa - og måske tydeligst i lande som Iran, hvor meget unge kvinder går forrest i kampen mod et autoritært tyranni med livet som indsats.

De ældre generationer har talt mere. Den yngre generation finder sig i mindre – og gud ske lov for det. De siger fra overfor autoritære og magtfuldkomne systemer, der ikke lytter til dem og ikke inkluderer dem på en relevant måde. Det skal virksomhederne forstå, hvis de skal lykkes med at rekruttere fremtidens arbejdskraft.

Og det skal vi forstå i fagbevægelsen, hvis vi skal lykkes med at få de yngre generationer med i fællesskabet. Og så skal vi lære af deres mod – som da Venstres Ungdom gik forrest og krævede beskæftigelses- og integrationsborgmester Cecilia Lonning-Skovgaards afgang i København - efter hendes grænseoverskridende adfærd overfor sine medarbejdere sidste forår.

Det var også ungdomsforbundene i FH, der var først til at melde klart ud i den aktuelle sag om Lizette Risgaards krænkelser. Og nej - man kan selvfølgelig ikke være formand for Fagbevægelsens Hovedorganisation, hvis man har krænket sine yngre medarbejdere. Længere er den ikke.

Den yngre generation er den kommende fremtid – deres synspunkter, deres holdninger og deres værdier går ikke over. Det er derimod de holdninger og værdier, der er uenige med de unge, der går over.

De nye generationer skal motiveres til at give deres følgeskab – de vil ikke beordres til at gå i takt. Og hvis nogen prøver, går de deres vej. De vil kunne se

meningen, i det de gør, og i det de skal være en del af. De vil have oprigtige fællesskaber - troværdige fællesskaber - og de vil have bæredygtighed – i deres personlige liv - i deres arbejdsliv- og i forhold til kloden og klimaet. Det SKAL vi levere på i fagbevægelsen, hvis vi vil være en del af fremtiden.

Fagbevægelsen er stadig stor og stærk. Men de senere år er der blevet færre, der er medlem af en overenskomstbærende fagforening. Det er et stort problem – ikke kun for fagbevægelsen, men for hele vores samfundskonstruktion. Og det er kun os selv, der kan løse det.

I stedet for at bebrejde dem, der endnu ikke er medlem, skal vi være mere nysgerrige på dem. Vores kommende medlemmer har brug for at mærke værdien af medlemskabet, før de melder sig ind. Det kan godt tage tre uger eller tre måneder. Undervejs skal vi synliggøre, hvad vi faktisk kan urette sammen.

-

Mens regeringen har stirret sig blind på at afskaffe store bededag og har pålagt danskerne endnu en arbejdsdag - er ledelse og medarbejdere mange steder godt i gang med at vise, hvordan man kan få lige så meget fra hånden, hvis man arbejder mere smart og nogen steder endda mindre.

Mange fremsynede virksomheder ved godt, at gode og fleksible arbejdsforhold i stigende grad er forudsætningen for, at de kan ansætte de medarbejdere, de har brug for.

Også her har vores dygtige tillidsrepræsentanter en nøglerolle i forhandlingen sammen med den lokale ledelse.

Tillidsrepræsentanter!!!! I er fagbevægelsens rygrad og vigtigste muskel!!!!

I er helt uundværlige. Tusind tak for jeres vigtige indsats[.]

Skal vi ikke give tillidsrepræsentanterne en kæmpe hånd?

Vi skal hele tiden styrke vores lokale tillidsrepræsentanter ude på arbejdspladserne. I skal aldrig være i tvivl om, at vi har jeres ryg. Sammen skal vi vise arbejdsgiverne, at vi er helt uundværlige alliancepartnere – ikke mindst når

ledelsen skal finde løsninger på store udfordringer.

Og undervejs skal vi stå vagt om de værdier, som vi tror på.

Vi finder os ikke i et dårligt arbejdsmiljø og lønninger, som man ikke kan leve af – som vi faktisk ser foruroligende mange steder i Europa – selv i Tyskland, hvor lønmodtagere i såkaldte minijob må nøjes med under 4000 kr. om måneden.

Vi finder os ikke i krænkelser, skæld ud, respektløs adfærd – hverken fra kunderne i detailhandlen eller fra ledere, chefer, kommunaldirektører eller borgmestre.

Til gengæld kan vi komme rigtig langt sammen – lønmodtagere, tillidsrepræsentanter og ledelser – hvis vi kan opbygge tillid, lytte til hinanden og samarbejde. Det lykkes heldigvis rigtig mange steder.

-

Man kan ikke opbygge et velfungerende og produktivt samfund, hvis man ikke anerkender, at borgernes og lønmodtagernes behov er lige så vigtige som virksomhedernes behov.

Ud over, at de skal holde fingrene fra vores overenskomster, vil jeg gerne sige til Frederiksen og Løkke, at det der med at alle bare skal arbejde mere og langt op i alderdommen ikke er svaret på alle udfordringer.

Hvis man gerne vil have mere arbejdskraft, kan man jo begynde at bruge den arbejdskraft, vi faktisk har. Alt for mange bliver stadig fravalgt på grund af alder, nogle helt ned til 50-årsalderen. Samtidig burde regeringen arbejde for, at lønmodtagere med et handicap får bedre mulighed for at bidrage med det, de kan. Ifølge Det Centrale Handicapråd har vi 33.000 med et handicap, der er klar til at tage et job i morgen.

Det drejer sig ikke kun om penge. Det handler i høj grad om at føre en politik, der også giver plads til de mere udsatte grupper talent og ressourcer på en meningsfuld måde, de kan se sig selv i. Det vil øge arbejdsudbuddet og skabe større trivsel.

I stedet for at forsøge at tvinge nedslidte, syge og ældre til at arbejde, skal vi selvfølgelig støtte alle dem, der faktisk gerne vil bidrage, selv om de har skavanker eller er oppe i årene. Det håber jeg bliver udgangspunktet, når regeringen nu langt om længe har inviteret til tre-partsforhandlinger om tilbagetrækning.

-

Fagbevægelsens måske største udfordring handler om os selv – og om hvordan vi har organiseret og indrettet os. Indtil september 2020 arbejdede jeg som lægesekretær og fællestillidsrepræsentant for HK'erne på Amager-Hvidovre Hospital. Og jeg har før beskrevet mit møde med de indre dele af fagbevægelsen som et møde med det britiske kongehus. Der var højt til loftet, men alle døre var lukkede. Det er ikke ond vilje. Men i vores iver efter at sætte alting i system og strukturer er vi simpelthen blevet for lukkede.

Hvor skal ikke mindst den yngre generation gå hen, hvis de har lyst til at udleve deres engagement i forhold til de ting, de selv synes er vigtige, hvis de ikke lige er klar til den formelle rolle som tillidsrepræsentant?

Jeg mener, vi skal blive meget bedre til at spotte kolleger og kammerater, der gerne vil lægge et engagement – og vi skal blive meget bedre til at sætte vores egne strukturer og systemer lidt til side, når de står i vejen for gode ideer, nye projekter eller vigtige kampagner - fx for bedre erhvervsuddannelser, arbejdsmiljø og klima. Vi skal være en ressource for nye tanker og ideer.

I HK Kommunal Hovedstaden gennemfører vi valg ved urafstemning. Og det gør vi virtuelt umiddelbart før vores generalforsamling. Så kan vi bruge generalforsamlingen på at lytte til de medlemmer, der bruger tid på at dukke op. Vi kan rejse spørgsmål og få svar – og vi kan give plads til, at hvem som helst kan komme til orde med pointer, som vi i fagforeningsledelsen måske ikke selv er opmærksomme på. Især de yngre forstår ikke den gammeldags udgave, der er mere fuld af tunge symboler og traditioner end en invitation til dialog.

Og måske skal vi holde om med at tale så meget om al den magt, fagbevægelsen har – og i stedet demonstrere vores indflydelse ved at samarbejde om at levere gode, forhandlede løsninger, der både gavner lønmodtagerne, virksomhederne og vores fælles samfund. Vi skal være mere i sync med alle medlemmernes og

kollegernes hverdagsliv og det, de er optaget af.

Vi skal være en nærværende og relevant fagforening – hvor vi hylder ordentlighed, ligeværdighed og dialog. Og næstekærlighed

Lad os komme i gang. Der er nok at tage fat på. Rigtig god 1. maj.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/ditte-gottlieb-bredahls-1-maj-tale>